

لَوْ يُعْطَى النَّاسُ بَدْعَوَاهُمْ لَادَّعَى رِجَالُ أَمْوَالِ قَوْمٍ وَدِمَاءَهُمْ، وَلَكِنَّ الْبَيِّنَةَ عَلَى الْمُدَّعِي، وَالْيَمِينَ عَلَى مَنْ أَنْكَرَ: «اگر چنان بود که بر اساس ادعای مردم به آنان داده می‌شد، بی‌شک مردمی مدعی اموال و جان‌های دیگران می‌شدند، اما دلیل آوردن برعهده‌ی مدعی و سوگند خوردن برعهده‌ی کسی است که انکار می‌کند»

از ابن عباس - رضی الله عنهما - روایت است که رسول الله - صلی الله علیه وسلم - فرمودند: «لَوْ يُعْطَى النَّاسُ بَدْعَوَاهُمْ لَادَّعَى رِجَالُ أَمْوَالِ قَوْمٍ وَدِمَاءَهُمْ، وَلَكِنَّ الْبَيِّنَةَ عَلَى الْمُدَّعِي، وَالْيَمِينَ عَلَى مَنْ أَنْكَرَ: «اگر چنان بود که بر اساس ادعای مردم به آنان داده می‌شد، بی‌شک مردمی مدعی اموال و جان‌های دیگران می‌شدند، اما دلیل آوردن برعهده‌ی مدعی و سوگند خوردن برعهده‌ی کسی است که انکار می‌کند».

[صحیح است] [به روایت بی‌هقی]

پیامبر - صلی الله علیه وسلم - بیان نموده‌اند که اگر به مجرد ادعای مردم و بدون ادله و قراین، آنچه ادعا می‌کردند به آنان داده می‌شد، حتما کسانی مدعی جان و مال دیگران می‌شدند؛ اما بر مدعی واجب است که برای مطالبه‌ی خود دلیل و مدرک بیاورد و اگر دلیلی نداشت، در این صورت دعوی مذکور متوجه مدعی علیه می‌شود که اگر منکر شد، باید سوگند یاد کند و با سوگند تبرئه می‌شود.

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/4722>

النَّجَاتُ الْخَيْرِيَّةُ
ALNAJAT CHARITY

